૭૬૧૨

અફલાતુન

ઊર્ફે

જાલીમ બયત ખરાબ

નામના

આલફ્રેડ નાટક મંડળીનાં

ખેલમાં આવેલાં ગાયનો.

પ્રગટ કરનાર

આલફ્રેડ નાટક મંડળીનાં માલેકો.

મુંબઈ:
રાઇઝીંગ સ્ટાર પ્રીંટીંગ પ્રેસ, ભંગરી બજાર,
વોરા મહમદઅલી દાઉદખાને છાપ્યું છે.

૧૮૮૭

કીમત ત્રણ આના.

અફસાતુન ઉર્ફે જાલીમ બચત ખરાબના

ખેલના ગાયનો.

૧

(નુરૂનનેહારનુ ઈશ્વર સ્તુતી કરી પોતાના ખાવીંદની ભલાઈ આહુવી તેમજ પતી તરફનો પ્રેમભાવ દેખાડવો.)

કરૂં સાચ આસ જગનાથ પાસ, પતી ચલે ભલે રંગ ઢંગ ભવનમાએ
નીત માન પાન સંગ યાર વે, નીસદીન નામ બડો ગુનીજનમે પાએ–કરૂ
પી બીનના નીસદીન હે ધીરના ચેનના
જાગે બેકલ દીલ એક પલ ભર ના કલ દ્રષ્ટી આગે જાએ છલબલ
યે તન મન ધન કો સજન સગરે વારૂં
દે દરશન હું પરસન નીસદીન મીતસુજાન મીતસુજાન–કરૂ

૨

(નુરૂન નેહારનુ બેઢંગી દુન્યા વીશે વીવેચન કરવું.)

સાચી કહત વાકી કાહુ ન માનત જુઠે જગતપતી બનત સબનકુ,
કરત ખુશામત વાકોહી ચાહવત નીંકારકો નાહી પીછાનત;
દસ નગરીકે લોક ભલે હંય પરખે પથ્થર નગીનાં દીખાવત.

૩

(મદદગારનુ મોહજાલમાં ફસેલાઓની હાલત દરસાવવી)

મત કોઇ પ્રેમકે ફંદે પડો, પડત સો નીકસત નાહી,
જલ બીન મીન કમલ જલ જયસે બીછડે સોહી મરે;
બુંદકે કારન પપૈયા પુકારે, દીપક પતંગ જરે.

૪

(નુરૂનનેહારનુ મતલબી દુન્યાની વીગત વીસતારવી)

દુન્યા મતલબકી ગરજી અબ મોહે જાન પડી
જબલગ બયલ બહે કોલુમે તબલગ પ્રીત કરી,
થકા બયલકો પુછત નાહી ફીરતા ગલીયો ગલી; અબ મોહે
હરા વૃક્ષ પંછી આય બયઠે રટત નામ હરી.
ખીર ગયે પત્તે ઉડ ગયે પંછી જગતકી રીત ખરી. અબ મોહે

૫

(નુરૂનનેહારે અફલાતુનને આવકાર દેવો)

પ્રાન પધારોરે કબલગ મગ તક રહે કામની આ-પ્રાન
જબ મોહન દ્રષ્ટી નહી આવત મન દીન રાતન ધીર ન પાવત;
સખીઅનસે દીલ ખોલ બોલ શામ પુકારોરે-પ્રાન

૬

નુરૂનનેહારનો પોતાના પતીની હુજત એંટાલી તથા ઘાતકી પણાંપર અફસોસ કરવો)

ભયેનીય: અનાડી મોરે હો સૈયાં, કછુ સીખ માનત નાહી
અયસો ઢીત નટખત, કયસી હઠ પકડત મોસે ગર વા કરત;
મોરોરી સુનત નાહી કહીયાં—મોરે હો સૈયાં
અરજ બરજ મોરી એકહુ ન માનત
બીનતી કરત કર જોડ પડ પૈયાં મયતો હારી દુખીયારી—મોરે હો.

૭

(રામસગરોનુ નુરૂનનેહારની આમદમો ગાવું)

ચલી ઠુમક ઠુમક બીજનારી નારી
આઇ લપક ઝપક મતવારી પ્યારી
માંગ નયનમે કજરા ડાલે માર રહી સયનન ભાલ
તીર્છી ચીતવન ફબન કટારી કારી—ચલી
હંસ સી ગરવા હય મન હરવા
પતલી કમર કમર પર કરવા
નાગની ઝુલફન જોબન પ વારી સારી

૮

(રામસગરોનુ અફૂલાતુનની આમદમાં ગાવું)

આએ સજીલે શામ બલબલ જાયરે સુગર સુંદર મુખ રસીયા સોહાયે
વારે મોતન થાલરે વા સુરમારે નીસદીન સારે પીર ટારે સગરે હમારે

અયસો ચાતર શામી પાએ કામનીયા મલકાએ-આખે સજી લે
બાજત દ્વારે નકારે ધુમ ધુમ ધોં ધોં ક્રી ધુમ મચી
આયે રાયે જગ લજાયે કનચનીયા સંખનીયા ગાયે મલકાયે મલકાયે

૯

(નુરૂનેહારનું ઈનસાનની ચડતી પડતી વીશે ગાવું)

યેક દીન તારીક તુઝકો યેહ જહાં હો જાયગા
ખાકમે જેરે જમી હો કર નેહાં હો જાયગા
આજ તુ કરતા હય બ અયશો તરબ સુયરે જહાં
કુલ તમાશા યેહ તુઝે વહેમો ગુમાં હો જાયગા
તખ્તએ તાબુત હોગા તખ્તે શાહીકે ઇવજ
ઔર જીલોમે લશકરે આહો ફેગાં હો જાયગા
કામ વોહ કર લેજો કામ આવે બ વકતે બે કસી
ક્યા કરેગા જબ જહાં પો નાતવાં હો જાયગા

૧૦

(હોકનખાંનો સરદાર તથા પોતા વચ્ચેનો તફાવત જનાવવો)

હમ હય સીપાહી બાંકે જવાંરે મીયાં
બાંકે જવાંરે મીયાં હય પહેલવાંરે મીયાં.
સરદાર મારે ફૌજાં અમીર મારે મરદાં
હમ સીપાહ બહાદુર કંઇ મચ્છડ કંઈ પોરસુ કંઇ ખટમલ, જુંઆરે મીયાં
સરદાર મારે તોપાં અમીર છેડે તીરાં
હમ સીપાહ ધક્કડ કંઇ થપ્પડ કંઇ છક્કડ કંઇ લપ્પડ-અરે હાંરે મીયાં
સરદાર બયઠે હાતી અમીર બયઠે ઘોડે.

હમ સીપાહ સરવર કંઇ પરપર પરચરપર બંદરપર—જીહાંરે મીયાં
સરદાર ખાવે બીરીયાં અમીર ખાવે જરદા
હમ મીસકીન સીપાહી કંઇ રૂખા કંઈ સુખા કંઇ ટુકડા—કહાંરે મીય
સરદાર બાગ અંદર અમીર મહેલ ભીતર
હમ મીસકીન સીપાહી ફીરિઆડી કંઇ ખાડી કંઇ પાહાડી—મકાંરે મીયાં

११

(સોહુવાસનોનું મંદીરમો ભજન કરવું)

મોગન લાઇ હય પુંજન આઈ ક્રશનજી સખીયન સાગીરે
હીંદે સતીકે પતીજી અમુલે હીંડોળેમે ઝુલે સજીલેરે
મંદીરમે ઝુલે ભગત ભજનીયાં કુંડલમે જવાલા ઠારીરે
ગગનમાં ઝુલે સીતારે ગહરીયાં રનમે ઝુલે રન સુરરે
જોગનીયાં ઝુલે સાલ યેહ ફલીયાં પરસન હો ગીરધારીરે

१२

(ભોલાં બાલકોની ઈશ્વર પ્રાર્થના કરવી)

ચલે ભલે દીલસે સભી કુંડલકે ચોધારે—ભકતી કરનહારે
યેહી ઠામ ગામ નામ ભજન કરે પુંજન ચલે
ચંદન ઉદ જારે ડારે અગનીઆંમે—બધુ જનો સારે
હય ભગવાન તેરો ધ્યાન સાચ સાચ તુ માહરાજ
કીર્પા તોરી બરસા સીસ આશીસદે—દાસ હય તેહરે

૧૩

(રાજા તેમજ પ્રજાની મનદીંરમો ભગતી કરવી)

રયન દીનન બંધુજન હરકા કર સુમરન
નીત પીતસે પરમેશ્વર કા સમરો કીરતન
ધ્યાન જગદીશ્વરકા ધર કર તન મન અરપન
રટ ભજન નીત સત બચનસે ઘટ ઘટમે સુજન
તુ માતા તુ પીતા તુ દાતા, સુત્રાતા જગત્રાતા નીર અનજન
હમ ચેરે હર તેરે કર જોડે કહેસારે કષ્ટ ટારે–દુ:ખભનજન

૧૪

(રૂપસુંદરીયે બાલકને પોરાઢવા માટે હાલરડાં ગાવાં)

લેટે રહો મોરે પુત પ્યારે ફુલોકી સેજ બીછાએરે.
પાલના રૂપયરી છતર સુનયરી મોતીકી લડ લટકાયેરે
હીર કનીકી દોરા ગુંદાઇ મૈયાં ઝુલેકો ઝુનાયેરે
કીર્પા કરે ભગવાન ગુસૈયાં કષ્ટ કલેશ મીટાયેરે
હંસતે ઉઠો મોરે લાલ રંગીલે દેખ નયન સુખ પાયેરે

૧૫

(કમરરૂપે પોતાની પત્ની ઉપરના પ્રેમ જનાવવો)

જાની તન મન મોરા તોપે ભયા પરસન, અરપન
હગોભજ કર અરજ સુખસે સજ દુ:ખકો તજ દેખાકે દરશન
પીત ઝડી નીત નયનસે બરસત દેખ સાવન જાકો તરસત લરજત
રૂપ સુંદર નીત ચંદરસુ ચમકત દેખ તુ બન ઠન દરપન

૧૬

(હીંદી સરદાર તથા સીપાઈયોએ જંગનો જુસ્સો જાહેર કરવો)

લડો સુરમાં જુદ્ધ શુધ શત્રુકો ભુલાઓ
ઈશ્વરકા સુમરન કર તનમે શુર ચહડાઓ
જપો નામ જગદીશ્વર નીત્ય જય જય પાઓ.
બાંધ ઢાલ તલવાર ધનુશપર બાન ચહડાઓ
પરસરામ નરસીંગસે રનમે ધાએ જાઓ
રટો રામકો મનો કામના નીશ્ચય પાઓ
નાશ દુષ્ટકા કરો રકત નીર્દયકા બહાઓ
મહાદેવ બ્રહ્મા વીશનુકા કીરતન ગાઓ
પ્રતીપાલસે પ્રથ્વીમે નીત જસ જસ ચહાઓ
ભુમી ઉપર સુરપાલ નીત ભીં ન્યાલ બનાઓ

૧૭

(તોપનખાંએ ઔરતના મક્કરનું દ્રષ્ટાંત દરસાવવું)

જનભી ફનમે નહી કમતર પર બશરસે બરતર હય સરસર
જનતર મનતર તનતર મેભી જાદુગરસે હય બહડકર
બે પરકો દેકર પર ધરકે દરસે કરદે ઇધર ઉધર
અહલે જર મરતે રંડીકે મક્કરકે ચક્કર અનદર
બખ્તે સીકનદર ગર હો અફસર વોહ બનકર ખરસે બદતર
દીલબરકે ઘરમે ઠોકર ખાયે પાયે સરબસર જરર
તપસા તપકા છોડે ધ્યાન ઓબીદ ભુલ જાવે કુરઆન
ઇનસાકો મીસ્લે હયવાન ફનાકરે હય યેહ શયતાન
મગર અસર એક દીગર હય અકસર જાહીર ઔરતકે ખાતર
રહે આપસે વર્ના બાપસે જાય મસલ હય મશહુરતર

૧૮

(સોહવાસનોનું લડવૈયાઓને વધાવીલેવું)

ચલે બહેનરી ધન ધન હીમ્મત શુરવીર જનકી ગાઇયે
સબ જય જય રજપુતકી કહેવે
જન મુખસે જસ જસ હો રહેવે
મુવે બયરી નીસ દીન દુઃખ સહેવે
સુરંગકા અંગમા નંગ જચ્યો
કુરંગકે જંગસે નીત્ય ભગ્યો
રામ સંગ ઉમંગસે રંગ રચ્યો

૧૯

(નીરદોષ બાલકોએ ફતેહની મુબારકબાદી ગાવી)

ભાઇ આજકો દીન ધન પાયે
રાજાજી સર પુરશોતમ કર જસ પાયે રન માયે
મીત સુજન પ્રમુખ કરે સુમરન નીત હરી કીરતન આયે

૨૦

(હીંદી રૈજે ફતેહની મુબારકબાદી ગાવી)

સંગ કરો રંગ ફતાહ જંગમે હુઇ જંગમે હુઇ જગમે હુઇરે
હાલતે અનંગસે એઠંગ મુદદઇ કી ફૈજ મુંહ શીકસ્તા હુઇ
ખુશીકી ઉમંગસે બાજે રાગ ચંગસે સુરસે સમસે વાહ વાહ વાહ
હીંદ કાયમ રહે સદા હય દોઆ યા ખુદા ગમ દફા કર ભલા
હીંદ કાયમ રહે સદા ઇનતેજા ખરલા મૌલા

૨૧

(રૂપસુંદરીયે પોતાના ખાવીંદની જુદાઈમો વીલાપ કરવો)

વાગોં ઢુંડોરે લાગો મોરે ખીશગી સીધાર ગયો.
બનમે મોરવા કોયલ પપૈયા પીયુ બીન પી પી પુકાર રહયો
ચુન ચુન કલીયાં મય ગુંદી ચદરીયાં બાસ રહી વોહ બહાર ગયો
ગંગાકે આરે વ જમુનાકે પારે છાંડ સજન મંજધાર ગયો.
મીતકી પીતકો છાંડ પીયરવા હરકે દવારે સીધાર ગયો.

૨૨

(રૂપસુંદરીયે લડાઇના જંગલમો પોતાના ધણીની શોધ કરવી)

પુત પ્રાન શાંતસે લેટા લો બનમે બીછાઈ સેજરીયાં
પીયા ઢુંડનકો ચલીઆં
કોઈ દીખલા દોરો લાગો કીત છાંયે મોરે દુઃખ ભંજનીયાં
હાય મોરા સાંવલીયા
કાસીદ બનજારે પપૈયા ભઈ બીરહઆગનસે જલ બલીયાં
દુઃખ્યાકી પહોંચા પતીયાં
બહે લહુકી યેહ રનમે નદીયાં કહી ન હો યહીંપે પ્રાન પીયા
કહોરે ઓ બનકે સીપૈયાં
પીતમકા ચહેરા દીખલા હું મુઈ અભાગન તલમલયાં
છાંડ ગયે સાજનીયાં

૨૩

(હોકનખાંએ ઔરત જાતની શકતી વીશે ગાવું)

કયા રંગ બપા કરતી અરે ઔરત
આશકકા કલીજા ચીર ફીર ફીરતી હંસતી રહેતી

યેહ ઢંગ નીત ચલતી અરે ઔરત
મીઠી મીઠી બાતોંકો બનાકે બનાકે ચલદેતી
હય અજબ શાન તેરી અરે ઔરત
તુ ભલે ભલોંકે જોર નજરે કર કર કર દેતી
સાધુને ભુલાદી શાન,
જોગીભી હુવા બેધ્યાન,
દાના બન ગયે નાદાન,
રાહ છુટે મુસાફરકી

૨૪

(નુંરૂનનેહારે પોતાના ખાવીંદને બદકામથી પરહેજ રેહવાની)

(સીખામન દેવી)

તુમ છોડ દેવો કાનારી અયસે છલ
ઇતની અરજ મોરી સુન લે સાંવલીયારે
કાહે તુમ લોગ હંસાવો પ્યારે

૨૫

(કમરનો અફલાતુન પર ધીકકાર વરસાવ્વો)

નહીં બેહુદા બક બેહયા, તેરી બાતેં હંય ઝુંઠી યેહ સારી
મુહ જોર તુ હય ચોર, જીનાકાર જાંનીરે,
જાનતેં તેરે મુહપે કરેગી ખુદાઇ સારી, આફતેં રહેગી જારી–બેહુદા બક
ગલીજ દહનકર બંધ શીતાબ ઓબદકાર
નહીં તેરી દરકાર હય, ચાહે જીલા યામાર–નહીં.

૨૬

(નુરેનનેહારે પોતાના ધનીના ખરાબ વીચારો
ફેરવવા માટે વીનતી કરવી)

સાંવલીયા કછુ બોલ બીચારી
તેહારી બતીયાં સારી નઠારી ભારી
કર જોડે તોરે પૈયાં પડુંરી
ો પાલી તોરી નારી

૨૭

(નુરૂનનેહારનું ભોલપનમાં બાટકી ધનીને બસ
(પડવાનો અફ્સોસ કરવો.)

મારી કદર ન જાની ગંવાર તોરે બસ આઇ ફેસાઇ
સમઝ રખા તોહે સતકા સાંઇ
કાલા કરમ ભયા તોરા દીખાઇ
કાચી કુંવારી મો નાર પરાઇ
શામી કીગે પચતાઇ ઠગાઇ

૨૮

(કમરરૂખનો કેદખાનામાં વીલાપ)

લેજા સબા મેરી સદા ગમકી.
રંજ ખડા હય સીતમ પડા હય અલમ ભરા સીના
રૂક રૂક આંખે ફુટ ફુટ રોવે ગમખાના ખું પીના.

જલો જીંદગી ખાક મીલો કીસ મતલબકા હય જીના
યાર બીના મુરદાર ખ્વાર હું ચશમોસે નાબીના.
બહે નદી દીદે નમકી—સદા.

આસ છોડ બેઆસ હુવા નીરાસ બના ગાફીલ
બે વફા પુર જફા જહાં બે હયાસે હો કાહીલ
રખ્ખા યકીં સાબુત મરેપે હો તસકીં હાસીલ
બાતીલ હો બદકાર બદોસે નેકોમે હું શામીલ
કરૂં યાદ અબ અદમકી—સદા.

નહીં ગમી હુઇ ખુશી મુઝે હયે ઇદ આજ મરના
મીરલે રોજ નવરોજ સમઝ આ દમે અયશ ભરના.
જયસા કરના વયસા ભરના કયા ઇસમે હય ડરના
અવ્વલ મનજીલ મુશકીલ હયપર આખર પાર ઉતરના
હય સફર યેહ દમ દમકી—સદા.

—※—

૨૯

(તોપનનું ખુશીની ખુમારમાં બેહેકવું)

રંગ યારો રંગ હયે બંદેકા યેહ ઢંગ હયે
હુરો પરી તંગ હયે મુઝસે જવાંસે
મુઝસે જવાંસે બાકે મીયાંસે
કરતે હમ વોહ જંગ હયે નાસીર હમસે દંગ હયે
મેરા નામો નંગ હયે ફયલા જહાંમે
ફયલા જહાંમે બાગે જીનાંમે

—※—

૩૦

(તોપન તથા રોકનનું ફતેહની ખુશાલીમાં ગાવું)

નાચો કુદો ગાઓ બજાઓ રંગ રાગકી હયે ધુમ ધામ મચી
આકા પાયે રેહાઈ; હીંદીકી ફીરી દોહાઇ
પાઇ મયને લુગાઇ રંગ રાગકી હયે ધુમધામ મચી
પીયો દારૂ ગુલાબી ખાઓ ખ્વાને નવાબી.
શાદી તોપન મીયાંકી હોગી, યાર જો નારસે લાગ જચી

૩૧

(રૂપસુંદરીની પોતાનો પતી નહી મળવા વીશેની નીરાશી)

ગોપીયન આસ કરત નનદનકી
મય તો નીરાસ ભઇ સજન મીલનકી
ધરતી માતા ખોજ સારી નદદીયા ઉલંગ ડારી
પરવતો છલંગ હારી સાંસના ચલનકી
દુર આઇ ધાઇ ધાઇ પીયુ કહીં નહીં પાઇ.
બનમાં લે આઇ સાંઇ ચુકતી મરનકી

૩૨

(કમરનો પોતાની માશુકનો પતો નહી મળવા વીશેનો ગભરાત)

જીવરવા મોરા ઘભગાઇલો
નઇ સુંદરી સોહન્યા મઇકો મીલત
જગકો કર ડારૂં ઉલટ પુલટ
વાકો સરસ દરસ નહી પાઇલો

સુધ ગુમાય દીયો ; ચીત કુન્દ બન, નીત બહાએ પસીના.
સીના મા ચુબત ભાલારે, મીત બીન છતીયાં દીન રતીયાં ફડકે ધડુકે
ઢલ ઢલકે નૈન નીર આઇલો

—*—

૩૩

(રૂપસુંદરીના પતીના વીયોગમાં વીલાપ)

મઇકો કર દીની દીવાનીરે
દુઃખ ઉઠાયા તોરા સુખ નહી પાવા
કરમકી કહું કીસ્સે કહાંનીરે
દાના ન ખાંઉ ઠાંની પીયું ન પાની
માટી મીલાઉં જવાંનીરે

૩૪

(પતી મળવા વીશેનો રૂપસુંદરીનો હરખ)

પાયે સજના પ્યારે પ્યારે હમારે કષ્ટ નીવારે બીસારે
અંગે સમય પરવેસ ભયારે.
બનકે કોયલીયાં પીપી પુકારી ઉડી વૃક્ષકીમો ડારી ડારી
જગકે ડગ મગ પગવા પસારી ગંગા વ જમુનાકે આરે પારે

—*—

૩૫

(કુમરે પોતાની ઉપર વીટેલું દરસાવવું)

થા કીસ દીન તુમબીન ચયન હમારે
રકત બહત લોચનસોં લબપર ધડકત રહા હીયારે.
કષ્ટ બીપતસે ઉચટ રહા જીયરા નીસદીન અનન્ત સહારે

૩૬

(રૂપસુંદરીએ પોતાનો છોકરો ગુમ થવાથી વીલાપ કરવો

અનતકા લાગા તીર મોહે આગ લાગે જોબનકો
પુતકી અગનસે જલબલ જાઉં
પીટુંગી છાતી ચીર——
નવ લખ્ખ તારે ચકચક ચમકે
ના ઝમકે કહીં હીર
જીવન હમારે ધીક ધીક બરસે
સુના હુવા મનદીર——

૩૭

(કમરે પોતાની માશુકને દીલાસો દેવો)

થાન કર હાન સજની કાહે જીયા જલાવેરી
હા હા તજ મજ માનલે પ્યારી કાહે હીયા કકલાવેરી
હરેગા બીકટ બીપત ગુસૈયા કયું નીર બહાવેરી

૩૮

(રૂપસુંદરીયે દોરંગી દુન્યાથી કંટાળો ખાવો)

અરે મઇકો ન ભાયેરે જુગમે પુત બીન નીસ દીન
ભ્રષ્ટ હામ સીતારામ સીતારામ સીતારામ
જા વોહી સાંઇકે દરશન ચરન ચુમું સૌ બાર
ઉસ દાતાકા નામ ભજુંગી રામ ભજુંગી રામ

કષ્ટ કલેશ છલ કપટ જગતસે મરું અભાગન નાર
ઉસ દાતાકે ગામ બસાઉં ધામ બસાઉં ધામ

—✳—

૩૯

(કમરે સુંદરાને દીલાસો દેવો)

સજની સરસ નાહીં તરસ હો ધક ધક છાતી
નીર ઢલત લખપે લોચનસે—પ્રાંન
બીપતસે બીચકકે સોહન ન ત્યાગો જીયરા
કર હર ધ્યાન—પ્રાંન

—✳—

૪૦

(તુરકી લશકરની કુચ)

મારો મારો કાટો સીના ચીરો, તોડ઼ો ફોડ઼ો જકડ઼ો છોડ઼ો તીરો
ઝપટો જલદી સબકે સબ ઘેર ઉનેકુ હમ સબ લેંગે અબ
જંગી સંગી જલદી મીલ કરો, ખુને દુશમન દીલમે નહીં ડરો
નારે છોડ઼ો શેરો સબ ફના હોવે સારે કોઇ દમમે અબ
જો ઝટપટ મારે તલવાર
ખુન બહાવે રંગી યાર
છોડ઼ે ન હમ જીંદા જીનહાર
મારડી ડાલે એક દમમે બદકાર

—✳—

૪૧

(હીંદી લશકરની કુચ કરતી વેલા ઈશ્વર પ્રાથના)

ઓ યુધવાલો ઓ શુરપાલો ધાઓ ધાઓ આ જાઓ
મારો યા મરો હારો યા હરો જા લડો બહડો જસકો પાઓ
વો જગ દાતા વો ભવ ત્રાતા વાકી ગીતીકો ગાઓ
સુમાતા ઠારે સંકટકો ટારે આધારે વાકે સારે આ જાઓ
જાકી માયા જાકી છાયા ઢાયે રાયા પર ચાહઓ
વાકોહી રટો વાકોહી જપો વા હરી પુરી કરે ઇચ્છાકો

૪૨

નગર પુકારા કરો બીરાદર બચા વતન અપના
પલપલમે રંગ બદલે સદલે કલજુગકા સપના
લડાઈ ભારી હમને મારી હીકમતકી બરછી
કપટકી કારી કટારી તુર્કોકીથી નાતરસી
અફઝાતુનકા ફરેબી ફંદા મફર કાથા જાલ
કુમર દીલાવર જંગાવરને દીયા જીપે ડાલ
સુંદરકા થા પતી ગતીમે જતીયોંસા જપના—પલ પલમે
અફઝાતુનકી બહેન પહેન લીબાસે મરદાની
જાન ભાઇકી બચાઇ પાઇ બાહદરસા જાની
બહાદર અફસર અમરશાહકા ગુની મુની ગ્યાની
નુર નેકીમે પુરથી સજની સદગુનસે સ્યાની
પરમેશ્વરકી કીરપાસે યેહ ખેલ હુવા અપના—પલ પલમે

સમાપ્ત.